

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.26. Causa Natalis Salonensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

stuli, donec hostiles tumultus cessarent. Sæculum VI.
Suadeo igitur, ut Claudium Abbatem cum A. C. 592.
pecunia illuc mittas, qui, quotquot po-
tuerit e captivitate redimat. Si quæras
de auri pondere, quantum dederis, ratum
babebo. Claudius S. Joannis de Classe
 prope Ravennam Abbas erat.

§. XXVI.

Causa Natalis Salonensis.

In eadem illa Epistola S. Gregorius de
 Natali Episcopo Salonensi in Dalma-
 tia mentionem facit magnum gaudium
 testatus, quod errorem emendasset. Qua
 de re ageretur, ex epistolis prioribus S.
 Gregorii discimus. Sedente Pelagio Pa-
 pa S. Gregorii Antecessore, Honoratus *ind. 10.*
 Archidiaconus Salonæ Libellum obtule- *epist. 14. 15.*
 rat, in quo querebatur, se ab Episcopo
 Natali male haberi; *quia, inquebat,*
ferre non possum, ut Vasa Sacra, quo-
rum ego Custos sum, propinquis suis do-
net, Pelagius Papa Natalem exhortatus
 fuerat, ne ideo Honoratum averfaretur,
 nec Presbyterum ordinaret invitum. Hoc
 non obstante Natalis Synodo Provincia-
 li, in qua ipse Metropolita erat, con-
 vocata Honoratum deposuit, & in ejus
 locum alium Archidiaconum, ad inge-
 nium suum factum, ordinavit. Tum Ho-
 noratum etiam nolentem Presbyterum
 creavit. Pars utraque datis litteris, apud
 S. Gre-

Sæculum VI. S. Gregorium sub ipsa Pontificatus auspicio causam suam defendit, quibus acco-

A. C. 592. ptis Pontifex rescripsit, jubens, ut Honoratus sicut prius Archidiaconi Officio fungeretur, & addit: *si scandalum istud tollere potes, multum id proderit animæ tuæ, si non potes, sine mora huc ad nos veni; Episcopus autem tuus virum mandatis suis instructum mittat. Interim scias velim, quod a te strictam rationem omnium rerum mobilium pretiosarum Ecclesiæ tuæ, aliarumque quæ a diversis Ecclesiis ad tuam comportatæ fuere, exacturus sim.*

I. epist. 19. Natali S. Gregorius scripsit in hunc modum: *Concilio tui Acta ad nos transmissa, quibus Honoratus Archidiaconus condemnatur, nulli rei, nisi forendis litibus vestris apta sunt, cum eundem quem a Diaconorum Ordine deponis totquam indignum, ad Sacerdotii Dignitatem nolentem evebas. Quare admonemur te, ut eum Munere pristino fungi sinas, & si jurgia vestra necdum cessent, veniat ipse ad nos, tu vero virum mitte, qui nomine tuo respondeat.*

II. Ind. 10. Cum Natalis his Mandatis morem non gessisset, S. Gregorius Mense Martio anno 592. Indictione decima iterum scripsit in hæc verba: *Plures ex Civitate tua ad nos venientes referunt, quod deposita gregis tui cura laute epuleris. Ceterum ex vitæ tuæ ratione satis liquet, te nec*

te nec Lectioni, nec Prædicationi vacare. Sæculum VI.
 Tum iis, quæ a Pelagio Papa, & ab ipso A. C. 592.
 in hac causa facta erant, memoratis,
 subdit: itaque jam toties monitus, quam-
 primum has acceperis, Honoratum Offi-
 cio suo restitue, si ultra cuncteris, scito
 te privatum esse jure utendi Pallio, quod Natalis Salo-
 tibi a Sacra Sede concessum est, & si in nensis.
 obstinatione perseveres, participatione Cor-
 poris & Sanguinis Domini esse privan-
 dum. Tunc denique etiam in Judicio exa-
 minaturi sumus, an dignus sis, qui in E-
 piscopatu remaneas. Illum vero, qui cum
 injuria Honorati ad Archidiaconatum
 promoveri se passus est, ab illa Dignitate
 deponimus, & si hoc Munere fungi non
 desinat, S. Communionem privabitur. S.
 Gregorius hanc epistolam ferendam, & ibid. ep. 15.
 Mandatorum istorum executionem com-
 misit Antonino Subdiacono, quem Patri-
 monio Ecclesiæ Romanæ in Dalmatia
 præfuturum ablegabat. Alias item de-
 dit epistolas reddendas, unam illius Pro-
 vincia Episcopis, ut scirent, quid age-
 retur, alteram Jobino Præfecto, cujus
 Benevolentia Antoninum commenda-
 bat, rogabatque, ne Natalem contra æ-
 quitatem suo Patrocinio defenderet.

Fracta est tandem Natalis pertinacia,
 submitit se Pontifici, & mores emenda-
 vit. Scripsit nihilominus epistolam, qua
 se purgare conabatur; ad excusandam
 convi-

epist. 15.

epist. 17.

ep. 32.

Sæculum VI. conviviorum splendorem plures Textus
 A.C. 592. ex S. Scriptura inepte afferebat, atque
 inter alios etiam illum: *qui non manducant, non judicet manducantem.* Hic Textus, respondet S. Gregorius, ad nostram causam nullatenus facit; nam falsum est, quod ego non manducem. Deinde S. Paulus tantum de illis loquitur, qui judicant fratres, quorum cura ipsis non est commissa. *Ægre ferre potes, quod lautissime convivantem arguam? ego vero, qui Ecclesiam meam Prærogativa supra te sum, quicumque in me errorem reprehenderit, boni consulam.* Imo neminem amicorum meorum numero adscribo, nisi quorum sermo ad abstergendas animæ meæ maculas, ante Adventum terribilis Judicis, idoneus est. De Causa ejus cum Honorato Judicium usque ad Adventum Legatorum differt;
 II. ind. II. ep. 22. at Natalis post sex circiter Menses evitæ excessit.

§. XXVII.

Causa Adriani Thebani.

II. ind. II. ep. 7. Eodem anno 592. Mense Octobri Indictione undecima S. Gregorius Adrianum Episcopum Thebanum contra fas depositum restituit. Contra eum, cum Ecclesiæ suæ Diaconos duos Joannem & Cosmum, unum ob peccatum impudicitæ, alterum, quod Bona Ecclesiæ fideliter non administrasset, deposuisset, uter-